

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt torsdag den 8. januar 2015

Sag 154/2014

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

Aller Media A/S

(advokat Martin Dahl Pedersen)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Glostrup den 17. juni 2014 og af Østre Landsrets 11. afdeling den 11. juli 2014.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Sogaard, Marianne Højgaard Pedersen, Michael Rekling, Oliver Talevski og Lars Apostoli.

Kæremålet har været mundtligt forhandlet.

Påstande

Kærende, Aller Media A/S, har principalt påstået beslaglæggelserne ophævet. Subsidiært har Aller Media nedlagt påstand om, at det pålægges selskabet at udlevere relevant materiale efter Højesterets nærmere bestemmelse, og mere subsidiært at første gennemgang af det beslaglagte materiale foranstattes gennemført alene under tilstedeværelse af retten og repræsentanter for selskabet.

Indkærede, anklagemyndigheden, har principalt påstået stadfæstelse af landsrettens kendelse, subsidiært stadfæstelse med den ændring, at rettens gennemsyn af materialet skal foretages alene under tilstedeværelse af teknisk sagkyndig bistand fra politiet (NC 3), og mere subsidi-

ært uden tilstedeværelse af hverken teknisk sagkyndig bistand fra politiet (NC 3) eller nogen af parterne.

Supplerende sagsfremstilling

Beslaglæggelserne angår følgende sigtelser:

Forhold 1:

Sigtelse af Aller Media A/S for medvirken til overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og § 299 a, jf. markedsføringslovens § 19, jf. straffelovens § 23, samt overtrædelse af straffelovens § 299, stk. 2, ved som udgiver af ugebladet Se & Hør i et større antal tilfælde at have formået X14 der var ansat i NETS/IBM, til i firmaernes EDB-systemer uberettiget at have skaffet sig adgang til en andens oplysninger og ligeledes i et større antal tilfælde mod betaling af et større beløb at have udleveret firmaernes forretningshemmeligheder i form af kreditkortoplysninger vedrørende en række offentligt kendte personer til ansatte på ugebladet Se & Hør.

Forhold 2:

Sigtelse af Aller Media A/S for overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23, ved som udgiver af ugebladet Se & Hør i tiden fra januar 2008 i et større antal tilfælde at have formået offentligt ansatte, herunder en politimand, ansatte ved Hoffet og en sygeplejerske, til at bryde deres tavshedspligt ved mod betaling uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger om en række offentligt kendte personer til ansatte på ugebladet Se & Hør.

Forhold 3:

Sigtelse af Aller Media A/S for overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og § 299 a, jf. markedsføringslovens § 19, jf. straffelovens § 23, samt straffelovens § 299, stk. 2, ved som udgiver af ugebladet Se & Hør i perioden fra den 1. januar 2008 til februar 2014 at have formået en for politiet ukendt ansat medarbejder i et luftfartsselskab til uberettiget at skaffe sig adgang til en andens oplysninger i form af passagerlister og lignende og derefter mod betaling at have udleveret disse oplysninger til ansatte på ugebladet Se & Hør.

Anbringender

Aller Media A/S har navnlig anført, at sigtelserne vedrører de redaktionelle forhold på Se & Hør, og at de derfor er omfattet af medieansvarslovens særlige ansvarssystem. Det betyder, at

straffelovens almindelige regler om ansvar for medvirken til overtrædelse af de forskellige regler i straffeloven mv. ikke finder anvendelse. Det er således kun forfatteren af artiklerne og chefredaktøren, der kan straffes. Aller Media er derfor ikke med rimelig grund mistænkt for nogen lovovertrædelse, og beslaglæggelserne er allerede af den grund ulovlige, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1.

Hertil kommer, at der efter resultatet af den efterforskning, som har fundet sted, ikke er dækning for sigtelserne. Se & Hør har ikke opfordret til ulovligheder. Hvad angår forhold 1, fremgår det af afhøringerne, at det var X14 der af sig selv rettede henvendelse til Se & Hør og tilbød oplysninger. Sigtelsen vedrørende forhold 2 bygger alene på tidligere chefredaktør X15's forklaring, som ikke i sig selv giver grundlag for disse sigtelser, og som i øvrigt også er modsagt af X20's forklaring. Sigtelsen vedrørende forhold 3 er alene baseret på undersøgelsesrapporten, der er udarbejdet af advokat Henrik Stagetorn og statsautoriseret revisor X36 og den giver ikke rimeligt grundlag herfor. I øvrigt er det i givet fald alene straffelovens § 152 d, der er den relevante straffebestemmelse – og ikke de bestemmelser, som anklagemyndigheden har gjort gældende.

Under alle omstændigheder er beslaglæggelserne i strid med proportionalitetsgrundsætningen, der følger af retsplejelovens § 805, stk. 1, idet indgrebet står i misforhold til sagens betydning særligt under hensyn til kildebeskyttelsen, der kompromitteres, hvis de meget omfattende beslaglæggelser opretholdes. Dette resultat følger tillige af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 om ytringsfrihed, særligt i lyset af den meget brede og uspecificerede gennemgang af det beslaglagte materiale, som følger af de søgeord, som anklagemyndigheden ønsker anvendt.

Der er enighed om, at der ikke er noget hensyn til kildebeskyttelse i relation til forhold 1 om medvirken til X14's lovovertrædelser, eftersom denne kilde allerede er kendt, og han i øvrigt også selv har erkendt de faktiske forhold. Alligevel er beslaglæggelse ikke et nødvendigt og proportionalt indgreb, for så vidt angår dette forhold, da Aller Media har tilbudt frivilligt at udlevere alt relevant materiale om dette forhold til politiet.

Hvad angår forhold 2 og 3, er hensynet til kildebeskyttelse derimod en afgørende hindring for såvel beslaglæggelse som frivillig udlevering af materialet. Selv hvis det måtte blive lagt til grund, at de almindelige betingelser for beslaglæggelse i henhold til retsplejelovens § 802,

stk. 1, og § 805 ellers er opfyldt, følger det således af § 802, stk. 4, 2. pkt., at beslaglæggelse alligevel er udelukket i det foreliggende tilfælde. Der er under alle omstændigheder tale om materiale, der indeholder oplysninger, som er omfattet af vidnefritagelsen efter § 172.

Det er med urette, at landsretten har anset reglerne om ophævelse af vidnefritagelsen for anvendelige i det foreliggende tilfælde, jf. § 172, stk. 5 og 6. Politiet har således ikke tilvejebragt det fornødne grundlag for en sådan antagelse i denne sag, hvor der ikke foreligger noget konkret om de påståede overtrædelser af tavshedspligten og om den påståede udlevering af et luftfartselskabs passagerlister. Der er heller ikke hjemmel til at ophæve vidnefritagelsen efter § 172 med henblik på opklaring af en overtrædelse af straffelovens § 152 d, som er den relevante bestemmelse i relation til forhold 2.

Såfremt beslaglæggelserne opretholdes, består det eneste værn for kildebeskyttelsen af reglen om, at Aller Media kan kræve, at det første gennemsyn af materialet foretages af retten, jf. retsplejelovens § 807, stk. 3. Det følger af henvisningen til § 806, stk. 6, 1. pkt., i § 807, stk. 3, at Aller Media har adgang til at udtale sig i forbindelse med rettens gennemsyn, og dette forudsætter naturligvis, at en repræsentant for selskabet er til stede, når gennemsynet finder sted. Politi og anklagemyndighed skal ikke være til stede under gennemsynet, idet dette vil være i strid med det hensyn til kildebeskyttelse, som er formålet med den særlige regel i § 807, stk. 3. Tilstedeværelse af politi og anklagemyndighed under rettens gennemsyn af materialet vil også være uforenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at retsplejelovens betingelser for beslaglæggelserne er opfyldt, og at beslaglæggelserne ikke er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10.

Indsigelsen om, at der skulle være tale om forhold, der er omfattet af medieansvarslovens særlige ansvarssystem, og at der af den grund ikke skulle være grundlag for sigtelse af Aller Media, er uholdbar. Det følger således direkte af ordlyden i medieansvarslovens § 9, at de særlige ansvarsregler i denne lov alene angår strafansvar for indholdet af massemedierne, og ifølge lovens forarbejder er det herved forudsat, at det drejer sig om lovovertrædelser, som fuldbyrdes ved offentliggørelsen i medierne. Ingen af sigtelserne i forhold 1-3 har denne karakter, men angår alle medvirken til strafbare forhold, som er fuldbyrdet inden offentliggø-

relse af artiklerne i Se & Hør. Hjemmelsgrundlaget for selskabsansvar efter straffeloven er bestemmelserne i denne lovs § 306, jf. §§ 26-27, og betingelserne for anvendelse af disse regler på Aller Media er opfyldt for så vidt angår de tre forhold, sagen drejer sig om.

De almindelige betingelser for beslaglæggelse, som følger af retsplejelovens § 802, stk. 1, jf. § 805, er opfyldt, idet Aller Media med rimelig grund er mistænkt for de forhold, som sigtelserne angår, og idet beslaglæggelse med henblik på gennemgang af materialet er nødvendig af hensyn til opklaringen. Mindre indgribende foranstaltninger er ikke tilstrækkelige – heller ikke for så vidt angår forhold 1, idet politiets efterforskning ikke kan bero på, at Aller Media frivilligt udleverer det materiale, som skal danne grundlag for straffesagen mod selskabet selv og eventuelt tillige mod nuværende eller tidligere medarbejdere. Hvad angår forhold 1, er mistankegrundlaget bl.a. en tilståelse fra hovedgerningsmanden, og hvad angår forhold 2 og 3, foreligger der bl.a. henholdsvis en erkendelse fra Se & Hørs daværende chefredaktør, X15 og en erklæring i den interne undersøgelsesrapport, som Aller Media selv har foranlediget udført.

Ifølge retsplejelovens § 802, stk. 4, 2. pkt., kan beslaglæggelserne ikke opretholdes for så vidt angår materiale, der indeholder oplysninger, som er omfattet af vidnefritagelsesreglen i § 172 om kildebeskyttelse. Aller Media har imidlertid selv erkendt, at hensynet til kildebeskyttelse ikke er aktuelt, for så vidt angår forhold 1 om medvirken til X14's lovovertrædelser. Heller ikke for så vidt angår forhold 2 og 3 er vidnefritagelsesreglerne i § 172 til hinder for opretholdelse af beslaglæggelserne, eftersom betingelserne for anvendelse af undtagelsesreglerne i § 172, stk. 5 og 6, er opfyldt.

Undtagelsesreglen i § 172, stk. 5, finder anvendelse på forhold 3, idet der er tale om strafbare forhold, hvor strafferammen er fængsel i 4 år eller mere, og hvor lovovertrædelserne også i det konkrete tilfælde er af alvorlig karakter. Hertil kommer, at en gennemgang af det beslaglagte materiale er en nødvendig forudsætning for, at en opklaring af forholdet kan lade sig gøre, idet der ikke findes andre muligheder. Formålet er at identificere Se & Hørs kilde, og hensynet til opklaringen overstiger klart hensynet til Se & Hørs behov for at kunne beskytte sin kilde i dette tilfælde, hvor kilden mod betaling fra Se & Hør har begået forbrydelsen for at kunne afsløre oplysninger om kendte personers private forhold, som er uden samfundsmæssig betydning, men alene skal bruges til underholdningsformål gennem offentliggørelse i Se &

Hør. Resultatet af en konkret afvejning af hensynet til opklaringen og hensynet til kildebeskyttelsen må under disse omstændigheder være, at hensynet til kildebeskyttelsen bør vige.

Undtagelsesreglen i § 172, stk. 6, finder anvendelse på forhold 2, idet det alene angår overtrædelse af tavshedspligten, og der derfor ikke er tale om lovovertrædelser af så alvorlig karakter, at undtagelsesreglen i § 172, stk. 5, kan finde anvendelse. Ifølge § 172, stk. 6, er oplysningerne beskyttet af vidnefritagelsen, hvis kilden har villet afdække forhold, hvis offentliggørelse er af samfundsmæssig betydning. Denne betingelse for vidnefritagelse er imidlertid ikke opfyldt i det foreliggende tilfælde, hvor de pågældende kilder alene har ønsket at få penge for at videregive oplysninger om kendte personers privatliv udelukkende med henblik på underholdning gennem offentliggørelse i Se & Hør.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 om beskyttelse af ytringsfriheden er heller ikke til hinder for opretholdelse af beslaglæggelserne under de foreliggende omstændigheder. Det er således i overensstemmelse med artikel 10, at hensynet til ytringsfriheden må vige, når der er tale om offentliggørelse af oplysninger om kendte personers privatliv alene med underholdning for øje, og disse oplysninger i det konkrete tilfælde er uden samfundsmæssig betydning.

Hvad angår fremgangsmåden ved gennemsynet af det beslaglagte materiale, finder retsplejelovens § 807, stk. 3, ikke direkte anvendelse i det foreliggende tilfælde, eftersom denne bestemmelse sigter mod de tilfælde, hvor parterne er uenige om, hvorvidt det beslaglagte materiale indeholder kildebeskyttede oplysninger. En sådan uenighed er der ikke i den foreliggende sag, hvor anklagemyndigheden erkender, at det beslaglagte materiale ud over oplysninger af relevans for de tre forhold, der er omfattet af sigtelserne, tillige indeholder oplysninger uden relevans, herunder kildebeskyttede oplysninger. En praktisk og retssikkerhedsmæssigt forsvarlig frasortering af materiale og oplysninger uden relevans, herunder kildebeskyttede oplysninger, er derfor nødvendig. Dette behov tilgodeses ved at følge princippet i retsplejelovens § 807, stk. 3, i overensstemmelse med fremgangsmåden, der er anvist i landsrettens kendelse.

Politiets tilstedeværelse er nødvendig med henblik på praktisk og teknisk bistand ved rettens gennemgang af det elektronisk lagrede materiale. Anklagemyndighedens tilstedeværelse er nødvendig med henblik på vurderingen af oplysningernes relevans for efterforskningen.

Det vil være i strid med princippet i § 807, stk. 3, hvis man følger forslaget fra Aller Media om, at gennemgangen foretages af en dommer under tilstedeværelse af repræsentanter fra Aller Media, men uden deltagelse af repræsentanter for anklagemydigheden.

Højesterets begrundelse og resultat

1. Sagens hovedproblemstillinger

Ved politiets ransagninger i maj 2014 hos Aller Media A/S og bl.a. en række tidligere medarbejdere ved Se & Hør blev der gennemført beslaglæggelser af bl.a. elektroniske arbejdsredskaber i form af computere, ipads, mobiltelefoner, harddiske og USB-stik mv. Beslaglæggelserne skete til brug for sigtelsen i forhold 1, der er gengivet under den supplerende sagsfremstilling foran.

Hovedspørgsmålet er, om beslaglæggelserne kan opretholdes, således at der via søgeord kan ledes i det beslaglagte materiale for at finde elektronisk kommunikation, der kan tjene som bevis ikke alene vedrørende sigtelsen i forhold 1, men også vedrørende sigtelserne i forhold 2 og 3, som blev rejst efter beslaglæggelserne (jf. nærmere afsnit 2).

Hvis beslaglæggelserne kan opretholdes, skal der yderligere tages stilling til spørgsmålet om fremgangsmåden ved gennemsynet af det beslaglagte materiale (jf. nærmere afsnit 3).

2. Beslaglæggelsernes opretholdelse

2.1. Medieansvarslovens ansvarssystem

Aller Media har anført, at medieansvarsloven skal finde anvendelse på alle de forhold, som selskabet er sigtet for, og at der derfor ikke er grundlag for at mistænke selskabet for medvirken til de overtrædelser af straffeloven, der fremgår af sigtelserne.

Det følger af medieansvarslovens § 9, stk. 1, at strafansvar for ”indholdet” af et indenlandsk periodisk skrift normalt kun kan pålægges forfatteren, redaktøren og udgiveren. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse på billeder og lignende, jf. § 9, stk. 2. Medieansvarslovens ordning indebærer således, at de almindelige regler om ansvar for medvirken efter straffelovens § 23 ikke finder anvendelse, når det drejer sig om strafansvar for indholdet af det periodiske skrift.

Ingen af de tre forhold, der er omfattet af sigtelserne i den foreliggende sag, angår artiklernes indhold, men derimod strafbare forhold, som er fuldbyrdet inden en eventuel offentliggørelse af artikler i Se & Hør. Der er derfor tale om forhold, som ikke er omfattet af medieansvarslovens særlige ansvarsregler, men som skal bedømmes efter straffelovens almindelige regler. Efter disse regler er der hjemmel til strafansvar for Aller Media for medvirken til de omhandlede straffelovsovertrædelser, jf. straffelovens § 306 sammenholdt med straffelovens §§ 25-27, jf. § 23.

2.2. Mistankegrundlaget mv.

Aller Media har anført, at der ikke er rimelig grund til at mistænke selskabet for lovovertrædelserne i forhold 1-3, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 1. Efter denne bestemmelse er det bl.a. en betingelse for beslaglæggelse, at den pågældende "med rimelig grund er mistænkt" for en lovovertrædelse.

Forhold 1 og forhold 3 angår medvirken til bl.a. overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2. Bestemmelsen i § 263, stk. 2, angår den, der "uberettiget skaffer sig adgang til en andens oplysninger eller programmer, der er bestemt til at bruges i et informationssystem". Straffen er bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Efter § 263, stk. 3, kan straffen stige til fængsel i 6 år, hvis forholdet begås "med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre skærpende omstændigheder". På samme måde straffes, når der er tale om "overtrædelser af mere systematisk eller organiseret karakter".

Forhold 2 angår medvirken til overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1. § 152, stk. 1, vedrører den person, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, som den pågældende i den forbindelse har fået kendskab til. Straffen er bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Efter § 152, stk. 2, kan straffen stige til fængsel i 2 år, hvis forholdet begås "med forsæt til at skaffe sig eller andre uberettiget vinding", eller der "i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder".

Højesteret finder i forhold 1, at Aller Media med rimelig grund er mistænkt for medvirken til overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 23. Højesteret lægger vægt på resultatet af den foreløbige efterforskning, herunder afhøringerne af de medsigtede X14

, X12 og X6 samt Nets' arbejdsrapport af 7. juli 2014. Det fremgår heraf bl.a., at den medarbejder (X14 som har lækket oplysninger, har foretaget en anormal nulstilling af adgangskoder og derved uberettiget skaffet sig adgang til oplysninger i IT-systemer.

Af de grunde, som byretten har anført, og som landsretten har henvist til, tiltræder Højesteret, at der i forhold 2 er rimelig grund til at mistænke Aller Media for medvirken til overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23.

Højesteret finder endvidere, at der i forhold 3 er rimelig grund til at mistænke Aller Media for medvirken til overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 23. Højesteret lægger navnlig vægt på rapporten om den interne advokat- og revisorundersøgelse, som Aller Media har gennemført. Det fremgår heraf bl.a., at advokaten og revisoren har "konstateret, at Se & Hør har søgt oplysninger om kendtes flyreservationer via en medarbejder i et flyselskab, hvilke oplysninger må anses for ulovligt tilvejebragte". På det foreliggende grundlag, herunder de øvrige oplysninger om Aller Medias medvirken til tilvejebringelse af information om de kendtes privatliv, jf. forhold 1, finder Højesteret, at politiet har rimelig grund til at formode, at kilden uberettiget har skaffet sig adgang til oplysninger i flyselskabets IT-systemer.

Højesteret har herefter ikke anledning til at tage stilling til, om mistankegrundlaget vedrørende de andre lovovertrædelser, sigtelserne angår, tillige er til stede.

Det tiltrædes, at der er bestemte grunde til at antage, at det beslaglagte materiale kan tjene som bevis, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 2.

2.3. Proportionalitet

Aller Media har anført, at det vil være i strid med proportionalitetsgrundsætningen i retsplejelovens § 805, hvis beslaglæggelserne opretholdes.

Efter § 805, stk. 1, må beslaglæggelse ikke foretages, såfremt indgrebet står i misforhold til sagens betydning og det tab eller den ulempe, som indgrebet kan antages at medføre. I den afvejning, som må foretages, indgår som anført i Højesterets kendelse i UfR 2002 s. 2503 lovovertrædelsens karakter, genstandens værdi for sagens oplysning og hensynet til mediernes arbejdsvilkår, jf. herved artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I den foreliggende sag er der tale om relativt omfattende beslaglæggelser hos en medievirksomhed og bl.a. dennes medarbejdere. Af hensyn til ytringsfriheden, herunder kildebeskyttelsen, må det derfor nøje overvejes, om indgrebet er nødvendigt og proportionalt for at opklare de lovovertrædelser, som mistankegrundlaget angår.

Ved bedømmelsen heraf må der lægges vægt på, at mistanken mod Aller Media for medvirken til alvorlige strafbare forhold i form af brud på dels virksomheders IT-systemer dels offentligt ansattes tavshedspligt er faktisk underbygget, jf. afsnit 2.2 foran. Formålet med denne medvirken har været at få oplysninger om kendte personers privatliv, således at der kunne skrives herom i Se & Hør. Det må derfor antages, at oplysningerne i hvert fald som det helt overvejende udgangspunkt ikke har angået emner af samfundsmæssig betydning.

Beslaglæggelserne, der må antages at indeholde oplysninger vedrørende forhold 1-3, er foretaget hos Aller Media, der selv er mistænkt for medvirken til de strafbare forhold, og herudover navnlig hos medarbejdere ved Se & Hør, der også er mistænkt for medvirken til de strafbare forhold. Der er ikke grund til at antage, at de søgeord, som politiet vil anvende for at lede efter elektronisk kommunikation, der kan tjene som bevis i forhold 1-3, er mere vidtgående end nødvendigt for at komme videre i efterforskningen af disse forhold. Anvendelse af søgeordene vil imidlertid kunne komme til at identificere kildebeskyttede oplysninger, som ikke har med forhold 1-3 at gøre. Anklagemyndigheden er enig i, at disse kilder skal beskyttes, og Højesteret finder, at det er muligt at sikre kildebeskyttelsen ved den fremgangsmåde, der skal anvendes ved rettens gennemsyn af det beslaglagte materiale, jf. afsnit 3 nedenfor.

Det øjemed, som beslaglæggelserne skal varetage, kan ikke opnås gennem mindre indgribende foranstaltninger, herunder ved at acceptere Aller Medias tilbud om at stille materiale vedrørende forhold 1 til rådighed for politiet, jf. retsplejelovens § 805, stk. 2. Aller Media er som nævnt mistænkt for medvirken til de alvorlige strafbare forhold, som forhold 1-3 angår, og det er også nødvendigt for politiet at søge i det beslaglagte materiale af hensyn til opklaringen af forhold 2 og 3.

På den anførte baggrund finder Højesteret efter en samlet afvejning af ytringsfriheden over for hensynet til opklaringen af forhold 1-3, at proportionalitetsgrundsætningen ikke er til hinder for at opretholde beslaglæggelserne.

2.4. Kildebeskyttelse

Aller Media har anført, at beslaglæggelserne ikke kan opretholdes, fordi det vil være i strid med kildebeskyttelsen, jf. retsplejelovens § 802, stk. 4, 2. pkt.

Efter denne bestemmelse må beslaglæggelse ikke finde sted for så vidt angår materiale, der indeholder oplysninger, som er omfattet af vidnefritagelsen af hensyn til kildebeskyttelse efter retsplejelovens § 172.

Der er enighed om, at hensynet til kildebeskyttelse ikke gør sig gældende for den såkaldte
" X14 " X14 eftersom hans identitet allerede er kendt.

Hvad angår sigtelserne i forhold 2-3, er det derimod nødvendigt at afgøre, om de kilder, som Se & Hør har gjort brug af, er omfattet af kildebeskyttelsen efter retsplejelovens § 172. For dette spørgsmål er det afgørende, om betingelserne for at ophæve kildebeskyttelsen efter undtagelsesreglerne i § 172, stk. 5 og stk. 6, er opfyldt.

Forhold 3 angår et strafbart forhold, som efter strafferammen kan medføre straf af fængsel i 6 år, og som også i det konkrete tilfælde er af alvorlig karakter, jf. straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 23. Det betyder, at hensynet til kildebeskyttelsen må vige, hvis oplysningerne må antages at have afgørende betydning for sagens opklaring, og hensynet til opklaringen klart overstiger massemediernes behov for at kunne beskytte deres kilder, jf. retsplejelovens § 172, stk. 5.

Højesteret lægger efter de foreliggende oplysninger til grund, at opklaring af forhold 3 ikke er mulig, hvis politiet afskæres fra gennem relevante søgeord at lede efter elektronisk kommunikation, der kan identificere kilden. Det er derfor af afgørende betydning for opklaringen af forhold 3, at beslaglæggelserne opretholdes.

For så vidt angår afvejningen af modstående hensyn må der lægges vægt på, at sigtelsen i forhold 3 angår oplysninger, som mod vederlag fra Se & Hør i en flerårig periode er tilvejebragt ved uberettiget adgang til IT-systemer, og som er videregivet med henblik på offentliggørelse i dette blad til brug for underholdning om kendte personers privatliv. Videregivelsen må i hvert fald som altovervejende udgangspunkt antages at have vedrørt emner uden samfunds-

mæssig betydning. Der må videre lægges vægt på, at kilden er en mulig gerningsmand til et strafbart forhold af alvorlig karakter, og at Aller Media og medarbejdere ved Se & Hør er mistænkt for medvirken hertil. Højesteret finder derfor, at hensynet til kildebeskyttelse i dette tilfælde bør vige for hensynet til opklaring af det strafbare forhold.

Forhold 2 angår medvirken til overtrædelser af tavshedspligten for vindings skyld eller i øvrigt under særligt skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23. Kildebeskyttelsen kan kun ophæves, hvis betingelserne herfor i retsplejelovens § 172, stk. 6, er opfyldt, jf. § 802, stk. 4, 2. pkt.

Som fastslået ved Højesterets kendelse i UfR 2011 s. 1329 skal der ikke – som efter retsplejelovens § 172, stk. 5 – foretages en afvejning af hensynet til sagens opklaring over for massemediernes behov for at kunne beskytte deres kilder, når det skal afgøres, om undtagelsesreglen i § 172, stk. 6, finder anvendelse. Der skal udelukkende foretages en vurdering af, om forfatteren eller kilden har villet afdække forhold, hvis offentliggørelse er af samfundsmæssig betydning. I bekræftende fald kan undtagelsesreglen i § 172, stk. 6, ikke anvendes til at opheve kildebeskyttelsen.

Også i relation til forhold 2 er der tale om oplysninger, som mod vederlag fra Se & Hør er videregivet med henblik på offentliggørelse i dette blad til brug for underholdning om kendte personers privatliv. Det må således i hvert fald som altovervejende udgangspunkt antages, at kilden ikke har villet afdække forhold, hvis offentliggørelse er af samfundsmæssig betydning, jf. § 172, stk. 6. Højesteret finder derfor, at beslaglæggelserne som udgangspunkt skal oprettholdes med henblik på opklaring af de omhandlede overtrædelser af tavshedspligten. Dette udgangspunkt må fraviges, hvis retten ved det gennemsyn, som retten skal foretage, jf. afsnit 3 nedenfor, undtagelsesvis finder, at kilden har villet afdække forhold, hvis offentliggørelse er af samfundsmæssig betydning.

Hensynet til beskyttelsen af kilder, som ikke vedrører forhold 1-3, kan som nævnt i afsnit 2.3 varetages på en betryggende måde ved rettens gennemsyn af materialet, jf. afsnit 3 nedenfor. Hensynet til disse kilder kan således ikke begrunde, at beslaglæggelserne skal ophæves.

2.5. Sammenfatning

Højesteret finder sammenfattende, at betingelserne for at opretholde de gennemførte beslaglæggelser er opfyldt under den forudsætning, at gennemsynet af materialet sker som fastsat i afsnit 3 nedenfor. Artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention kan ikke antages at føre til et andet resultat.

3. Gennemsynet af det beslaglagte materiale

Hvis der beslaglægges materiale hos en person, der er omfattet af retsplejelovens § 172, kan den pågældende kræve, at det første gennemsyn af materialet foretages af retten. Indtil det første gennemsyn opbevares materialet hos politiet, jf. i det hele retsplejelovens § 807, stk. 3.

Bestemmelsen tager sigte på at beskytte journalisters kilder i tilfælde, hvor politiet under en ransagning har beslaglagt materiale. Bestemmelsen sikrer, at det er retten, som foretager det første gennemsyn af materialet for at afklare, om det indeholder kildebeskyttede oplysninger, der ikke må udleveres til politiet.

Højesteret finder, at bestemmelsen også skal anvendes i den foreliggende situation, hvor de gennemførte beslaglæggelser bl.a. angår relativt omfattende elektronisk materiale, som indeholder kildebeskyttede oplysninger, der ikke må indgå i efterforskningen af forhold 1-3. Det er herefter retten, der skal foretage det første gennemsyn af det beslaglagte materiale for at frasortere de kildebeskyttede oplysninger, der ikke må udleveres til brug for politiets efterforskning.

Under hensyn til karakteren og omfanget af det beslaglagte materiale er det imidlertid ikke praktisk muligt for retten på egen hånd at gennemgå materialet med henblik på frasortering. Det er nødvendigt, at retten ydes teknisk og praktisk bistand ved gennemsynet. Det er også nødvendigt, at anklagemyndigheden og Aller Media samtidig er til stede ved rettens gennemsyn og herunder kan give udtryk for, hvilke dele af materialet der bør frasorteres, således at retten i givet fald efter den fornødne kontradiktion kan træffe afgørelse herom.

Landsretten har overladt det til byretten at fastlægge den praktiske fremgangsmåde i samråd med anklagemyndigheden og Aller Media. Landsretten har i den forbindelse anført, at de søgeord, der foreslås i politiets notits af 4. juni 2014, ikke er mere vidtgående end nødvendigt, hvilket Højesteret som nævnt i afsnit 2.3 kan tiltræde. Landsretten har endvidere anvist de

overordnede retningslinjer for den fremgangsmåde, der skal følges for at frasortere kildebeskyttede oplysninger, der ikke må indgå i efterforskningen af forhold 1-3. Der skal med henblik på at skaffe retten et arbejdsredskab foretages en spejling af det beslaglagte materiale under de sikkerhedsforanstaltninger, som er beskrevet i notitsen af 4. juni 2014. Den spejlede kopi må ikke anvendes til efterforskningsmæssige formål, før der ved rettens gennemsyn er sket en frasortering af kildebeskyttede oplysninger, som ikke vedrører sagen, eller hvor kildebeskyttelsen ikke ophæves, jf. herom afsnit 2.4 ovenfor. Rettens gennemsyn kan af praktiske grunde ske hos politiet med brug af sagkyndig bistand fra politiet (NC 3), og såvel anklagemyndigheden som Aller Media skal samtidig have mulighed for at være til stede og have adgang til at udtale sig om, hvorvidt de enkelte dokumenter mv. kan indgå i efterforskningen.

Højesteret finder, at de retningslinjer for den praktiske fremgangsmåde, landsretten har anvist, ikke er i strid med de hensyn, som retsplejelovens § 807, stk. 3, varetager. Fremgangsmåden, der er nødvendiggjort af praktiske hensyn, sikrer således, at retten kan frasortere de kildebeskyttede oplysninger, som ikke vedrører sagen, eller hvor kildebeskyttelsen ikke ophæves, uden at kildebeskyttelsen reelt kompromitteres. De filer/dokumenter, som indeholder oplysninger, der efter byrettens vurdering ikke skal udleveres til brug for politiets efterforskning af forhold 1-3, kan som anført af landsretten ikke indgå i efterforskningen og ikke tjene som bevis, ligesom de tilstedeværende vil have tavshedspligt om de pågældende oplysninger.

Højesteret har herefter ikke grundlag for at ændre landsrettens anvisninger om fremgangsmåden ved rettens første gennemsyn af det beslaglagte materiale.

4. Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 8. januar 2015.

Tina Halberg
kontorfuldmægtig

S1715005 - PJ

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Afsagt den 11. juli 2014 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Katja Hoegh, Finn Morten Andersen og Hans Chr. Thomsen).

11. afd. kære nr. S-1715-14:

Anklagemyndigheden

mod

Aller Media A/S

(advokat Martin Dahl Pedersen

og advokat Hans Jakob Folker)

Aller Media A/S og anklagemyndigheden har kæret Glostrup Rets kendelse af 17. juni 2014 (15-5319/2014 og 5466/2014), hvorved det bestemmes, at de foretagne beslaglæggelser hos Aller Media A/S, **X12**, **X13** A/S, **X6**, **X10** og **X2** godkendes, og hvorved det tillades, at første gennemsyn af de beslaglægte koster sker som beskrevet i notits af 4. juni 2014; "Vedr.: Eftersyn af beslaglagte effekter der pt. beror i f.a. Aller Media." med de tilløjelser, som er sket hertil under retsmødet den 10. juni 2014, dog skal gennemsynet yderligere tilrettelægges således, at politiet ikke i forbindelse hermed tilegner sig beskyttede kildeoplysninger fra filnavne.

Byretten har truffet afgørelse om ikke at tillægge kæren af beslaglæggelsen opsættende virkning, men har tillagt kæren af afgørelsen om gennemsyn opsættende virkning.

Aller Media A/S har nedlagt påstand om at beslaglæggelserne ophæves, subsidiært at det første gennemsyn skal ske i retten, jf. retsplejelovens § 807, stk. 3, mere subsidiært, at retten skal udmetle en uafhængig person til at forestå gennemsynet, og mest subsidiært at det

tillades Aller Media A/S at overvære processen med mulighed for at indbringe tvist om konkret materiale for retten.

Anklagemyndigheden har nedlagt principal påstand som for byretten om, at beslaglæggelserne godkendes, således at der gives anklagemyndigheden adgang til gennemgang af kosterne, subsidært stadfæstelse.

Kæremålet har været forhandlet mundtligt, idet landsretten ved retsmødets begyndelse traf afgørelse om referatforbud i medfør af retsplejelovens § 30, nr. 3. Landsretten fandt ikke grundlag for efter anklagemyndighedens begæring at træffe afgørelse om dørlukning, idet landsretten fandt det tilstrækkeligt med referatforbud, jf. retsplejelovens § 29, stk. 5. Referatforbuddet er ved retsmødets afslutning ophævet efter, at anklagemyndigheden har tilkendegivet, at der ikke er fremkommet oplysninger, der giver behov for opretholdelse heraf.

Parterne har oplyst, at opregningen i byrettens kendelse af, hvad der skal tages stilling til skal forstås sådan, at det beslaglagte materiale, som nævnes i punkt 1-6, opbevares i det allåste rum, som nævnes i punkt 7, og at det der tages stilling til i byrettens kendelse er, om anklagemyndigheden kan opretholde beslaglæggelsen og herunder gennemgå det beslaglagte for heri at finde elektronisk kommunikation, som kan tjene som bevis.

Efter byrettens kendelse er det beslaglagte flyttet fra det allåste rum og opbevares nu af politiet. I overensstemmelse med byrettens beslutning om opsættende virkning er der ikke iværksat en gennemgang af det materiale, der belinder sig på de beslaglagte computere mv.

Som følge af de påstande, der er nedlagt for landsretten, har landsretten ikke forholdt sig til, hvorvidt der er givet adgang til at udtale sig i relation til materiale, som ikke måtte tilhøre Aller Media A/S, jf. retsplejelovens § 806, stk. 5. Parterne er enige om, at dette skal ske i relevant omfang, såfremt landsretten helt eller delvist godkender beslaglæggelsen.

Det er også for landsretten ubestridt, at der i det beslaglagte materiale kan forekomme materiale, som ikke har med denne sag at gøre, og som har en karakter, som gør, at det er omfattet reglerne om kildebeskyttelse.

Supplerende sagsfremstilling

Det er oplyst, at politiet den 18. juni 2014 ved henvendelse til Aller Media A/S har fået materialet udleveret i henhold til byrettens kendelse. I den politirapport, som er udarbejdet om "Afhentning af beslaglagte effekter hos Aller", er det anført, at X21, juridisk ansvarlig i Aller Media A/S, ønskede tilført rapporten, at de beslaglagte effekter ikke blev udleveret frivilligt, og at det var under trussel om magtanvendelse fra politiets side, at effekterne blev udleveret. Materialet havde indtil da siden den 14. maj 2014 været låst inde i et særskilt lokale hos Aller Media A/S, hvortil kun politiet havde adgang.

Der er på initiativ af Aller koncernen gennemført en uvildig advokatundersøgelse. Undersøgelsen er gennemført af advokat Henrik Stagetorn, som den 23. juni 2014 har afgivet en rapport med titlen "Uvildig Undersøgelse af Aller Koncernens påståede misbrug af ulovlige systematiske overvågninger af kendte og kongeliges kreditinformationer". Aller koncernen har i en pressemeddelelse af 27. juni 2014 med overskriften "Redegørelse fra Aller Media A/S i forbindelse med Se og Hør-sagen" redegjort for den uvildige interne undersøgelse, som er gennemført af advokat Henrik Stagetorn. Det fremgår heraf, at Aller koncernen i den forbindelse har udleveret datamateriale til advokat Henrik Stagetorn. Anklagemyndigheden har anmodet koncernen om at oplyse, hvorvidt det er det samme materiale, som er omfattet af denne kæresag. Af det sammendrag af undersøgelsen, som er offentliggjort, fremgår blandt andet, at der til brug for undersøgelsen er sikret ca. 8 millioner e-mails og vedhæftede dokumenter og anvendt mere end 500 søgeord og kombinationer af søgeord. Af det offentliggjorte sammendrag fremgår side 10:

"Endvidere er det konstateret at SE og HØR har søgt oplysninger om kendtes fly reservationer via en medarbejder i et flyselskab, hvilke oplysninger må anses for ulovligt tilvejebragte. Det har ikke været muligt entydigt at definere starttidspunktet for indhentelse af denne type kildeoplysninger, men denne type information er anvendt i januar-februar 2014."

Advokat Michael Juul Eriksen har som beskikket forsvarer for den såkaldte "tys-tys" kilde,

X14, i et brev af 2. juni 2014 til Vestegnens politi anmodet politiet om at indhente og tilvejebringe alt materiale, der er fremkommet ved Aller koncernens efterforskning. Det er i brevet anført, at "Jeg kan naturligvis ikke acceptere – som forsvarer for min klient – at en af de medsigtede ligger inde med materiale, som de kan bruge efter for-

godtbeholdende, og som er et resultat af deres egen efterforskning i sagen, og hvor jeg ingen chance har for at se, hvor selektivt fremlagt materiale er udvalgt.”

På baggrund af Aller koncernens interne undersøgelse har politiet, jf. notat af 9. juli 2014, yderligere mistanke om, at Aller Media A/S har overtrådt straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og § 299 a, jf. markedsføringslovens § 19, jf. straffelovens § 23, samt straffelovens § 299, stk. 2, ved som udgiver af ugebladet Se og Hør i perioden fra den 1. januar 2008 – februar 2014 at have formået en for politiet pt. ukendt ansat medarbejder i et luftfartsselskab til uberettiget at skaffe sig adgang til en andens oplysninger i form af passagerlister og lignende og derefter mod betaling at have udleveret disse oplysninger til ansatte på ugebladet Se og Hør (forhold 3).

Nets har udarbejdet en arbejdsrapport af 7. juli 2014 om ”Undersøgelse af lækage af transaktionsoplysninger” med henblik på at fastslå, hvordan lækagen hos Nets er gennemført. I en arbejdsrapport af samme dato om ”Undersøgelse af nulstilling af adgangskode” har Nets undersøgt, hvordan den pågældende medarbejder, som har lækket oplysninger, har foretaget anormal nulstilling af adgangskoder med henblik på at sløre sine søgninger.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet vidneforklaring af **X20** og **X21**, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Endvidere er der i landsretten afgivet vidneforklaring af **X25** og kriminalassistent **X31**.

X20 har supplerende forklaret om opbygningen af Aller koncernen. Som en del af ledelsen for Se og Hør er han tillige en del af den såkaldte ”topledelse”. Alle chefredaktorer er med i topledelsen. Topledelsen er blot et navn for den del af chefgruppen, som ikke er en del af den egentlige koncernledelse. Han er bekendt med, at Aller koncernen yderligere er sigtet i relation til fortrolige oplysninger fra hoffet, politiet og en sygeplejerske. Han er ikke bekendt med, at Se og Hør skulle have betalt for sådanne fortrolige oplysninger. Efter Tip-ordningen honoreres alene personer, som selv henvender sig med oplysninger, som kan have interesse. Så vidt han er orienteret, har man fra Se og Hør aldrig ringet ud til personer, for at få fortrolige oplysninger mod betaling, og det finder i hvert tilfælde

ikke sted i dag. Det ville heller aldrig ske, at Se og Hør honorerede en kilde i lufthavnen for oplysninger. Han er ikke bekendt med, at han skulle have fået kritik i forbindelse med advokatundersøgelsen gennemført af advokat Henrik Stagetorn, således som TV2 ellers har anført i en artikel. Da han er ansvarlig for Se og Hør, har han dog fået kritik, hvis advokat Henrik Stagetorn har fundet noget at kritisere under hans ledelse, herunder det som anføres om en kilde i lufthavnen.

X21 har supplerende forklaret blandt andet, at samtlige 24 udgivelser teoretisk og principielt kan blive ramt på deres kildebeskyttelse, hvis politiet får adgang til at beslaglægge og gennemgå koncernens bogholderi. Det er dog et færre antal, som det i praksis vil betyde noget for. To af de journaliser, som er omfattet af sagen, har skiftet arbejdsområde fra Se og Hør til X3-Blad. Ved at søge på deres navne vil der derfor fremkomme oplysninger, herunder eventuelt kildebeskyttede, vedrørende X3-Blad. De data, som har ligget til grund for den uvildige advokatundersøgelse, har som grundlag haft meget af det materiale, som politiet beder om. Det vil derfor være muligt at oplyse denne sag ved hjælp af dette materiale, uden at det bliver nødvendigt at politiet får adgang til hele det redaktionelle bogholderi. Noget af det materiale, som er fremlagt som koster i sagen, er helt åbenbart kildebeskyttet materiale, som ikke er omfattet af denne sag. Han mener ikke, at der i det materiale, som er fremlagt i denne sag, er forekommet kilder, som er eller har været ansat ved politiet.

Det var bestyrelsen og direktionen, som besluttede at gennemføre en uvildig ekstern advokatundersøgelse, og der blev udarbejdet et kommissorium. Rapporten forelå efter 2 måneder og gav anledning til nogle sanktioner, men i højere grad til overvejelser om foranstaltninger for at hindre sådanne situationer i fremtiden. Rapporten har ikke givet anledning til reaktioner over for X20.

Koncernen har ikke kontrolleret, hvad de, der har gennemført undersøgelsen, har haft adgang til. De har fået adgang til de ting, de har bedt om at se. Han mener, at to advokater og fire revisorer har haft adgang til materialet. Det er dem, der er udstedt nøglekort til. En af personerne er X24 hos Price Waterhouse, som er ekspert i gennemgang af og genskabelse af slettede data. Kildebeskyttelse har været et grundvilkår i forbindelse med advokatundersøgelsen. Han er sikker på, at disse 6 personer bedre end politiet har været i stand til at opfylde kravet om den tavshedspligt, som de har i forhold til koncernen. Ud

over disse 6 personer har koncernen IT-personale, som har adgang til materialet i kraft af deres ansættelse.

Han var i kontakt med koncernens advokat den dag, da kendelsen blev afsagt, og da politiet mødte op i receptionen. Han bad de pågældende politifolk om at se kendelsen, men kunne ikke få den at se. Han fik blot oplyst, at politiet havde fået ret. Materialet blev udleveret under protest.

X25 har forklaret blandt andet, at han er chefredaktør på X4-Blad, som er ét af Aller Medias ugeblade. X4-Blad har intet med denne sag at gøre, men sagen kan få betydning i relation til kildebeskyttelsen, som også er central for X4-Blad.

X4-Blad har skrevet artikler på baggrund af anonyme kilder, og der trykkes også læserfortællinger, hvor den pågældende tilbydes fuld anonymitet. Hvis det redaktionelle bogholderi med afregning for eksterne artikler beslaglægges, vil man ret enkelt kunne finde afregningen af kilderne til sådanne artikler. Det vil have alvorlig betydning for kildernes lyst til at fortælle deres historie, hvis de risikerer at blive afsløret. Han mener, at det principielt er et brud på kildebeskyttelsen, hvis en ansat ved politiet får indsigt i sådanne oplysninger, selvom den pågældende har tavshedspligt.

Kriminalassistent X31 har forklaret blandt andet, at han har været efterforsker på denne sag. Han er ikke inde i hele sagen, men han ved, at X15 under den i byretten citerede afhøring fremkom med en udtalelse om kilder ved hoffet, sygeplejersker og Tårnet i lufthavnen. Han husker ikke, om der blev talt om, hvorvidt de pågældende blev fast honoreret på samme måde som "lys-lys" kilden. Oplysningen gav anledning til endnu en sigtelse. Der er ikke sket genafhøring af X15 i den anledning, og vidnet er ikke bekendt med yderligere afhøringer.

Det er vanskeligt at angive, hvilke søgeord, som er nødvendige ved gennemgangen af det beslaglagte materiale, men søgeordene er udarbejdet med henblik på at belyse både den oprindelige og den nye sigtelse, herunder at afsløre mulige kilder ansat ved politiet. Så vidt han ved, kan man ikke afdække slettede filer ved en spejling. En afdækning heraf kræver en søgning på selve disken.

Procedure

Anklagemyndigheden og Aller Media A/S har i det væsentlige procederet som for byretten.

Aller Media A/S har i lysset af forløbet efter byrettens kendelse anmodet om, at landsretten allerede ved denne kendelse tillægger kendelsen opsættende virkning, såfremt den skulle gå Aller Media A/S imod, således at fuldbyrdelse af kendelsen afventer en mulig indbringelse af sagen for Højesteret.

Landsrettens begrundelse og resultat

Mulighed for strafansvar for Aller Media A/S

Efter straffelovens § 306 kan der pålægges juridiske personer som Aller Media A/S strafansvar efter reglerne i lovens 5. kapitel for overtrædelse af straffeloven.

Det særlige ansvarssystem i medieansvarsloven vedrører efter ordlyden af lovens § 9 den journalistiske og redaktionelle virksomhed, men ikke mediets medvirken til ulovlig og strafbar tilvejebringelse af det pågældende indhold.

Sigtelserne vedrører medvirken til strafbar tilvejebringelse af oplysninger af fortrolig karakter, og har dermed en karakter, som rækker videre end sædvanlig journalistisk virksomhed og redaktionelt ansvar herfor.

Den omstændighed, at Aller Media A/S er en medievirksomhed, som omfattes af medieansvarslovens ansvarssystem, og at virksomheden og en række af selskabets medarbejdere er omfattet af beskyttelsen i retsplejelovens § 172, kan således ikke føre til, at selskabet ikke kan pålægges strafansvar for overtrædelse af straffeloven, og af denne grund ikke kan anses for mistænkt, jf. retsplejelovens § 802.

Betingelserne for beslaglæggelse

Af de grunde, der er anført af byretten, og idet det bemærkes, at betingelsen for strafansvar for en juridisk person, jf. straffelovens § 27, er, at der inden for dens virksomhed er begået

en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan, er Aller Media A/S med rimelig grund mistænkt i forhold 1 for overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. § 23, og § 299, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23, og i forhold 2 for overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23. Efter indholdet af den offentligt tilgængelige del af Aller koncernens interne undersøgelse, side 10, er Aller Media A/S endvidere med rimelig grund mistænkt i forhold 3 for overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. § 23, og § 299, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23. Betingelsen i retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 1, er dermed opfyldt.

Der er bestemte grunde til at antage, at det beslaglagte kan tjene som bevis, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 2.

Betingelserne for beslaglæggelse i retsplejelovens § 802 er dermed som udgangspunkt opfyldt.

Reglerne om kildebeskyttelse

Parterne er enige om, at der i det beslaglagte kan forekomme materiale, som ikke har med denne sag at gøre, og som har en karakter, som gør, at det er omfattet af reglerne om kildebeskyttelse. Den omstændighed, at Aller Media A/S er mistænkt med rimelig grund i forhold 1-3, ændrer ikke på, at de pågældende kilder har krav på beskyttelse, jf. retsplejelovens § 172, og giver heller ikke grundlag for at ophæve kildebeskyttelsen, jf. bestemmelsens stk. 5 og 6. De pågældende kilders krav på beskyttelse kan imidlertid tilgodeses ved anvendelse af den fremgangsmåde for gennemsyn af materialet, som er fastlagt i retsplejelovens § 807, stk. 3. Det kan således ved dette gennemsyn sikres, at politiet alene sættes i besiddelse af kildebeskyttet materiale, som vedrører de konkrete forhold, som begrunder beslaglæggelsen.

For så vidt der er tale om oplysninger og kommunikation af betydning for strafansvaret omfattet af de konkrete sigtelser, og som hidrører fra Aller koncernen selv eller journalister og redaktører, som er mistænkt med rimelig grund, gælder kildebeskyttelsesreglerne i retsplejelovens § 172 som udgangspunkt ikke – og dermed heller ikke den særlige beskyttelsesregel i retsplejelovens § 802, stk. 4, in fine. Det fremgår således af de specielle bemærkninger til § 803 i lovforslag nr. 41 af 8. oktober 1998 om ændring af retsplejeloven (beslaglæggelse m.v.):

”Hvis materialet giver anledning til, at der rejses sigtelse for strafbart forhold mod den vidneudelukkede eller vidnefritagede person selv, er beslaglæggelse – i overensstemmelse med hvad der gælder for ransagning – dog ikke udelukket. Beslaglæggelsen skal i så fald ske i overensstemmelse med reglerne i den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 802.”

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis i blandt andet dom af 27. november 2007 i sag 20477/05, Tillack mod Belgien, at journalisters ret til kildebeskyttelse er et spørgsmål, som skal behandles med den yderste varsomhed. Domstolen udtalte således i Tillack-sagens præmis 65:

”The Court emphasises that the right of journalists not to disclose their sources cannot be considered a mere privilege to be granted or taken away depending on the lawfulness or unlawfulness of their sources, but is part and parcel of the right to information, to be treated with the utmost caution. This applies all the more in the instant case, where the suspicions against the applicant were based on vague, unsubstantiated rumours, as was subsequently confirmed by the fact that he was not charged.”

Efter sigtelsernes alvorlige karakter og henset til den begrænsede samfundsmæssige betydning af de oplysninger, der efter det foreliggende er tilvejebragt ved de forhold, som Aller Media A/S er sigtet og mistænkt for, finder landsretten, at Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10 ikke er til hinder for politiets beslaglæggelse og gennemgang af kommunikation og oplysninger, der hidrører fra Aller Media A/S eller nuværende eller tidligere journalistiske og redaktionelle medarbejdere, som er sigtet og med rimelig grund er mistænkt.

I det omfang der er tale om oplysninger og kommunikation, som hidrører fra eller i øvrigt kan afsløre identiteten af en anonym kilde, finder beskyttelsesreglerne i retsplejelovens § 172 anvendelse. Det gælder, jf. U 1987.818 II, uanset om formålet med at opnå adgang til den pågældende kommunikation er at opspore gerningsmanden til strafbare forhold.

For så vidt angår forhold 1 er den såkaldte ”tys-tys”-kilde, medsigtede **X14**, afsløret. Desuden ønsker **X14** og hans forsvarer selv, at politiet – og dermed også forsvareren for **X14** – får adgang til det materiale om forhold 1, som Aller Media A/S råder over. Der består derfor ikke for så vidt angår dette forhold noget reelt kildebeskyttelseshensyn, der kan begrunde, at oplysninger og kommunikation om og med ham ikke kan beslaglægges.

Med hensyn til de kilder, som muligt er gerningsmænd i forhold 2 og 3, fører en afvejning af navnlig karakteren og alvoren af de overtrædelser, som Aller Media A/S er sigtet og mistænkt for, og den begrænsede samfundsmæssige betydning af de oplysninger, der eller det foreliggende er tilvejebragt ved de pågældende forhold til, at der kan ske ophævelse af kildebeskyttelsen i medfør af retsplejelovens § 172, stk. 5 og 6.

Godkendelse

Da betingelserne herfor er opfyldt, og da kildebeskyttelsesreglerne ikke kan føre til, at der ikke skal ske beslaglæggelse, tiltræder landsretten, at byretten har godkendt de foretagne beslaglæggelser i forhold til Aller Media A/S, jf. retsplejelovens § 806, jf. § 802, stk. 1

Landsretten finder herved, at der ikke er grundlag for at anse den beslaglæggelse, der foreløbigt er foretaget, og som ønskes godkendt, jf. retsplejelovens § 806, stk. 4, 2. pkt., for mere vidtgående end nødvendigt, jf. retsplejelovens § 805. Det bemærkes, at det beslaglagte er elektronisk kommunikation mv., der hidrører fra de personer, som er omfattet af Aller Media A/S' interne undersøgelse, og at en række af de personer, hvis mailbokse mv. er beslaglagt, selv er sigtet i sagen.

Fremgangsmåden

Der er ikke uden Aller Media A/S' samtykke grundlag for at fravige den i retsplejelovens § 807, stk. 3, foreskrevne fremgangsmåde, hvorefter første gennemsyn foretages af retten, efter der er givet den, mod hvem indgrebet retter sig, adgang til at udtale sig. I nærværende sag skal det herved sikres, at der frasorteres oplysninger om kilder, der ikke vedrører denne sag.

Landsretten finder, at det ikke er i strid med hensynene bag retsplejelovens § 807, stk. 3, at der foretages en spejling af indholdet af det beslaglagte materiale hos NC3 under de sikkerhedsforanstaltninger, som er beskrevet i notits af 4. juni 2014, og i øvrigt som nedenfor bestemt.

Retsplejelovens § 807, stk. 3, er efter landsrettens opfattelse ikke til hinder for, at byrettens gennemsyn tilrettelægges således, at gennemsynet sker hos politiet med brug af sagkyndig

bistand fra politiet (NC3) til at bistå med den praktiske gennemgang af materialet, idet repræsentanter for både anklagemyndigheden og Aller samtidig skal have mulighed for at være til stede og have adgang til at udtale sig om, hvorvidt de enkelte dokumenter mv. kan indgå i efterforskningen eller ej.

Den praktiske fremgangsmåde må fastlægges af byretten i samråd med anklagemyndigheden og Aller Media A/S. Landsretten finder i den forbindelse ikke grundlag for at anse de søgeord, der foreslås i politiets notits af 4. juni 2014 for mere vidtgående end nødvendigt. Det bemærkes herved, at fundne filer/dokumenter, som indeholder oplysninger, der efter byrettens vurdering ikke skal udleveres til politiet, ikke kan indgå i efterforskningen og ikke kan tjene som bevis. Igtesom de tilstedeværende vil have tavshedspligt om de pågældende oplysninger.

Landsretten finder ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at tillægge denne afgørelse opsættende virkning i forbindelse med en eventuel ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tilladelse til indbringelse af sagen for Højesteret og indbringelse for Højesteret, såfremt Aller Media A/S måtte opnå tilladelse hertil.

T h i b e s t e m m e s :

Byrettens kendelse stadfæstes med den ændring, at det første gennemsyn af det beslaglagte materiale skal foretages i overensstemmelse med retsplejelovens § 807, stk. 3.

Der kan til brug herfor foretages en spejling hos NC3 af det beslaglagte materiale som beskrevet i notits af 4. juni 2014 under de heri beskrevne sikkerhedsforanstaltninger. Den spejlede kopi tilvejebringes alene med henblik på at skaffe et arbejdsredskab for rettens gennemsyn og kan og må ikke anvendes til efterforskningsmæssige formål før der ved rettens gennemsyn er sket en frasortering af kildebeskyttede oplysninger, som ikke vedrører sagen eller hvor kildebeskyttelsen ikke ophæves.

Gennemsynet kan ske hos politiet med brug af sagkyndig bistand fra politiet (NC3) til at bistå med den praktiske gennemgang af materialet, idet repræsentanter for både anklagemyndigheden og Aller Media A/S samtidig skal have mulighed for at være til stede og have adgang til at udtale sig om, hvorvidt de enkelte dokumenter mv. kan indgå i efterforskningen eller ej.

De sogeord, der foreslås i politiets notits af 4. juni 2014, kan anvendes.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 11-07-2014

Peter Jansen
Sektionsleder

Udskrift af dombogen

Lukkede døre

KENDELSE

afsagt den 17. juni 2014

Retten nr. 15-5319/2014 og 5466/2014

Politiets nr. 0700-74216-0002-14

Anklagemyndigheden
mod
Aller Media A/S

I den foreliggende sag skal retten tage stilling til Aller Media A/S' (herefter Aller) protest mod:

1.

Beslaglæggelse foretaget den 14. maj 2014 i forbindelse med ransagning hos Aller af elektroniske arbejdsredskaber i form af bærbare pc'ere, mobiltelefoner og Ipads hos de nuværende og tidligere medarbejdere hos Se og Hør, **X1** (koster 400-403), **X2** (koster 410-413), **X3** (koster 420-421), **X4** (koster 430-433), **X5** (koster 440-443), **X6** (koster 450-451), **X7** (koster 460-461), **X8** (koster 470-471), **X9** (koster 480-483), **X10** (koster 490-492) og **X11** (koster 600-601) samt hos Aller media A/S koster 610 og 611 harddiske indeholdende spejl fra nogle af de nævnte koster og et redaktionelt bogholderi omfattende bl.a. B-skattehonorarer bl.a. til tippere. Bogholderiet omfatter alle redaktioner hos Aller. Desuden er der hos Aller beslaglagt koster nr. 500 harddisk indeholdende spejl af mailbokse vedrørende de 11 ovennævnte medarbejdere.

2.

Beslaglæggelse den 14. maj 2014 hos **X12** af koster nr. 2-14 og koster nr. 9 som beskrevet i rapport B-1-21-1 og B-1-21-2.

Det er oplyst, at **X12** er tidligere medarbejder hos Se og Hør.

3.

Beslaglæggelse den 14. maj 2014 hos **X13** A/S af koster nr. 301-305.

4.

Beslaglæggelse den 14. maj 2014 hos **X6** af koster nr. 200-214.

Det er oplyst, at **X6** er ansat hos Aller som journalist.

5.

Beslaglæggelse den 23. maj 2014 hos **X10** af koster nr. 900-902.

Det er oplyst, at **X10** har været administrerende chefredaktør for Se og Hør i dele af den relevante periode.

6.

Beslaglæggelse den 22. maj 2014 hos **X2** af koster nr. 414.

Det er oplyst, at **X2** har været administrerende chefredaktør for Se og Hør i dele af den relevante periode.

Retten skal desuden tage stilling til:

7.

Anklagemyndighedens begæring om tilladelse til ransagning af kosterne i det aflåste rum hos Aller, og Allers protest mod ransagning af de øvrige ovennævnte koster jf. retsplejelovens § 796, stk. 2, jf. § 794.

Påstande

Anklagemyndigheden har principalt nedlagt påstand om, at beslaglæggelserne godkendes, og at der gives anklagemyndigheden adgang til at ransage de beslaglagte koster, subsidiært at det tillades, at første gennemsyn af de beslaglagte koster kan ske som beskrevet i notits af 4. juni 2014 "Vedr.: Efter-syn af beslaglagte effekter der pt. beror i fa. Aller Media." med de tilføjelser, som er sket hertil under retsmøde den 10. juni 2014.

Aller har principalt nedlagt påstand om, at beslaglæggelserne ikke godkendes, og at der ikke gives politiet tilladelse til at ransage de beslaglagte koster, subsidiært at det første gennemsyn af kosterne skal foretages af retten, mere subsidiært at retten skal udmelde en uafhængig person til at forestå gennemsynet og mest subsidiært, at det tillades Aller at overvåge processen.

Sagens oplysninger

Aller er sigtet for medvirken til overtrædelse af straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, og § 299a, jf. markedsføringslovens § 19, jf. straffelovens § 23 samt overtrædelse af § 299, stk. 2, ved som udgiver af ugebladet Se og Hør i et større antal tilfælde at have formået **X14**, der var ansat i NETS/IBM, til i firmaernes EDB-systemer uberettiget at have skaffet sig adgang til en andens oplysninger og ligeledes i et større antal tilfælde mod betaling af et større beløb at udlevere firmaernes forretningshemmeligheder i

form af kreditoplysninger vedrørende en række offentlig kendte personer til ansatte på ugebladet Se og Hør.

Desuden er Aller mistænkt for overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23, ved som udgiver af ugebladet Se og Hør i tiden fra januar 2008 i et større antal tilfælde at have formået offentlig ansatte, herunder en politimand, ansatte ved hoffet og en sygeplejerske til at bryde deres tavshedspligt ved mod betaling uberettiget at have videregivet fortrolige oplysninger om en række offentlig kendte personer til ugebladet Se og Hør.

Af afhøringsrapport af 1. maj 2014 vedrørende afhøring af tidligere medarbejder på Se og Hør X12 fremgår blandt andet:

"...

Omkring den 1. maj 2008 – mens afhørte var praktikant – fandt han ud af, at nogle medarbejdere på bladet havde en kilde der gav dem oplysninger i relation til kendisser. Dette var meget tys tys i begyndelsen og det var kun chefen X15 og en mandlig journalist der havde kendskab til det. Han ønskede for nuværende ikke at oplyse hvem denne mandlige journalist var.

Det afhørte løbende fandt ud af var, at der var en person der havde adgang til alle danskeres kreditkortoplysninger. Sådan som afhørte fik det fortalt, sad personen i IBM hvilket afhørte umiddelbart havde svært ved at forstå, idet det jo normalt var PBS der stod for disse ting. Han fandt dog ud af, at grunden til at det var IBM, var at PBS havde outsourcet flere opgaver til IBM.

Personen/kilden havde ikke noget navn, men gik bare under øgenavnet "tys tys kilden".

Rygtet om den hemmelige kilde bredte sig dog snart i hele redaktionen. Men hele ledelsen fra chefredaktør, redaktionschef til redaktionssekretær kendte til kilden før den brede del af journalisterne på bladet fik kendskab til det.

Afhørte forklarede, at hvis "tys tys kilden" havde konstateret, at X16 eller anden kendis havde brugt sit betalingskort på en restaurant – f.eks. på en restaurant på Bali – så informerede kilden den mandlige journalist som var kontaktpersonen – identisk med den person afhørte ikke ville oplyse navnet på – om hvad han havde konstateret omkring betalingskort.

Kontaktpersonen gik herefter enten til X15 eller redaktionschefen X4 og fortalte hvad kilden havde konstateret. De to chefer besluttede så hvad der skulle ske – om man skulle arbejde videre med oplysningerne eller om de skulle lægges i bero.

..."

Af afhøringsrapport af 5. maj 2008 vedrørende afhøring af medarbejder på Se og Hør **X17** fremgår blandt andet:

" ...

Hun forklarede herefter, at hun blev ansat på SE & Hør den 1. dec. 2007 – hun blev ansat som redaktionssekretær.

...

Afhørte oplyste på forespørgsel, at hun fandt ud af det med kilden, idet **X15** havde fortalt, at han havde holdt et møde med "en fed kilde". Afhørte var ikke sikker på ordvalget, men **X15** var meget begejstret.

...

Afhørte oplyste på forespørgsel, at hun ikke kunne erindre, hvornår hun blev klar over, at kilden arbejdede på PBS – men hun fik det at vide på et tidspunkt.

Afhørte kan ikke erindre, hvem der fortalte, at kilden arbejdede på PBS.

...

Afhørte oplyste på forespørgsel, at hun ikke havde nogen anelse om, hvorledes kilden skaffede oplysningerne – bortset fra, at det var kreditkortoplysninger.

" ...

Af afhøringsrapport af 6. maj 2014 vedrørende afhøring af **X14** fremgår blandt andet:

" ...

Direkte forespurgt oplyste sigtede, at han hos PBS havde adgang til systemerne – han ved ikke lige hvad systemerne hedder, men han havde adgang til "alt det han bliver beskyldt for".

...

Det blev aftalt, at sigtede skulle komme til SE og HØR på adressen på Vigerslev Alle og mødes med **X15**. Da han kommer på redaktionen sidder hele redaktionen samlet og sigtede gik sammen med **X15** og den u-navngivne journalist ind i et mødelokale, hvor kun de er til stede. **X15** siger tak for historien og taler lidt frem og tilbage og han vil gerne have, at sigtede kommer med flere oplysninger. Det skal være nogen personer på "request" og på de folk som er oppe lige nu.

Med **X15** blev det aftalt, at sigtede blev tilbudt 5000 kr. om måneden for at "stå til rådighed". Sigtede var ikke lige tilfreds, hvorefter **X15** tilbød sigtede 10000 kr. pr. måned.

...

Forespurgt oplyste sigtede, at han i alt har forespurgt på ca. 40 personer. Han har ikke det nøjagtige antal.

Han forklarede, at han har været aktiv søgende på systemerne fra ca. 24. maj 2008 til ca. maj 2011.

" ...

Det fremgår af afhøringsrapport af 14. maj 2014 vedrørende afhøring af
 X12 blandt andet:

"...

Afhørte forklarede, at X14 en dag i begyndelsen af 2008, mødte op på X15's kontor og fortalte ham, at "det kunne han levere" og spurgte om det havde interesse for Se og Hør. Det han tilbød X15 var en vare og denne vare drejede sig om at indhente og levere kreditkortoplysninger på de kendte. X15 svarede ja. De diskuterede herefter hvad X14 skulle have for at levere varen. X15 ville give 5000 kr. pr. måned – X14 ville dog have 10.000 kr. Det blev herefter aftalt at X14 fik 10.000 kr. om måneden.

Afhørte forklarede adspurgt, at han ikke selv var med til mødet. Han fik det efterfølgende at vide af både X15 og siden hen også af X6

...

Indledningsvis have alhørte dog intet med kilden at gøre. Det var først på et tidspunkt efter at afhørte blev fastansat på Se og Hør den 1. august 2008, at han sammen med X6 blev kontaktpersonen til kilden. Det var X15 der kaldte afhørte ind og spurgte om han ville "back-up" til X6 og tillige modtage beskeder fra kilden. Dette svarede afhørte ja til. han vidste egentlig samtidig godt, at hvis han svarede nej, var han nok ikke ansat særlig længe.

...

Der kom løbende sms'er fra kilden til afhørte og X6. De kom dagligt og alle sms'er fra kilden kom med en smiley med solbriller på. Det var X14's idé.

...

Da X15 holdt op den 1. januar 2009 blev hans job midlertidigt overtaget af X10 – næstkommanderende i Aller-koncernen. I forbindelse hermed fik X10 af X4 at vide, at der var en hemmelig kilde. Dette ændrede dog ikke noget – kilden fortsatte med at forsyne dem med oplysninger. X10 fungerede som chefredaktør indtil en ny chefredaktør var fundet, hvilket skete omkring sommeren 2009.

...

Da X2 blev ansat og havde sin første dag på redaktionen, hev afhørte og X6 ham til side og gik ud på altanen og orienterede ham om, at der altså var en hemmelig kilde som man gjorde brug af på Se og Hør. De var nødsaget til at orientere ham, da der jo skulle ske godkendelse af de tip der kom ind. ...

Senere blev X2 uddybende orienteret om kilden af X4 og X17

Adspurgt omkring hvilke personer "tys, tys kilden" skulle føde dem med oplysninger på, forklarede afhørte, at X6 på et tidspunkt allerede tidligt i

forløbet, sendte en mail rundt til journalisterne på redaktionen og spurgte dem hvilke personer de mente kunne være interessante at få kilden til at søge oplysninger på.

Dette blev hurtigt til, at dette i stedet gik fra mund til mund, idet det var for farligt at sende rundt pr. mail. Det skete en gang om måneden, idet kilden netop kun en gang om måneden havde mulighed for at gå ind og tilføje nye navne, som så fremover kunne døgntjekkes af kilden uden at der var risiko for at efterlade spor i systemet.

Som afhørte fik det oplyst, var det for farligt for kilden at gå ind i systemerne løbende og tilføje nye navne, ligesom kilden i forbindelse med tilføjelse af nye navne heller ikke brugte sit eget lock-in. Han brugte i stedet kollegers lock-in. Det var i hvert fald sådan afhørte fik det forklaret.

...

Adspurgt om hvorledes afregning af kilden foregik, forklarede afhørte, at mens Aller stadig havde domicil i Valby, foregik udbetalingerne kontant i Hovedkassen.

Det foregik ved, at kilden en gang om måneden kom ind med kvitteringer for 10.000 kr. – det kunne være restaurationsregninger, rejser, kamera m.v. Det skulle helst være regninger der var forenelige med hvad der kunne anvendes på en redaktion som Se og Hør. De blev herefter underskrevet af enten X15, af X4 – med X10 godkendelse – eller af X2. Kvitteringerne blev skrevet som om, at det var udgifter som X6 havde haft i forbindelse med en journalistisk opgave. Når dette var i orden, gik X6 ned i Hovedkassen og fik de 10.000 kr. udbetalt, hvorefter han afleverede pengene til kilden X14.

...

Efter Aller flyttede til nyt domicil i sydhavnen, var det ikke længere muligt at få udbetalt penge kontant. Der var ikke en gammeldags hovedkasse. X2 var derfor nødt til at tage rundt i byen og hæve penge i automater til kilden.

Afhørte mente, at det var et Mastercard hvor der stod X2 - Aller Medier.

...

Afhørte skønnede at kilden under de 4 år afhørte var ansat, ikke havde fået under 1/2 mill. kr. udbetalt. Afhørte forklarede adspurgt, at det var et fast beløb der blev udbetalt til kilden hver måned og ikke et beløb der tilfaldt kilden en gang imellem.

...

Adspurgt om der var nogen i Allers ledelse – ud over X10 – der var vidende om kilden, forklarede afhørte, at den administrerende direktør for Aller-koncernen, X18, på et tidspunkt kom ned til Se og Hør redaktionen og bad X2 om at stoppe med kilden, idet det kunne blive for farligt hvis det fortsatte.

Dagen efter kaldte X2 afhørte og X6 ind og fortalte, at han havde haft nævnte møde med X18. X2 meddelte dog, at de på trods af advarslen fra X18 fortsatte med kilden, men at det fremover nu

kun var afhørt, X6 , X4 , X17 og X2 selv, der vidste hvad der foregik. ..."

Af ransagningsrapport af 14. maj 2014 vedrørende ransagning hos X12 fremgår vedrørende koster nr. 11 bl.a.:

"11: A4 papir udskrift af mailkorrespondance mellem "kilde" og X2 på SE & Hør omhandlende kildens viden om en forestående rejse for en gruppe politifolk til USA med henblik på udlevering af fire personer i en Ecstasy sag, og hvor disse fire personer der skulle udleveres angivelig er venner med X19 ..."

Af afhøringsrapport af 14. maj 2014 vedrørende afhøring af X6 fremgår blandt andet:

"...

Sigtede oplyste, at han ikke kunne erindre, hvornår han fik oplyst, at "kilden" var ansat på NETS/IBM, men han fik det at vide på et tidspunkt.

...

X15 tilbød X14 kr. 5.000,- pr. mdr., men dette var X14 ikke tilfreds med.

...

X14 oplyste, at han ville have kr. 10.000,- pr. mdr. X14 havde ikke oplyst, hvorfor han ville have mere.

...

Sigtede oplyste, at X15 straks slog til, da X14 nævnte kr. 10.000,-.

...

Sigtede oplyste på forespørgsel, at han i løbet af det næste 1 ½ år (maj 2008 til dec./jan 2010) havde udleveret kr. 10.000,- ca. 15 gange. Sigtede var dog ikke sikker på antallet.

Sigtede oplyste videre, at der var udbetaling max en gang pr. måned – indtil Aller flyttede til Havneholmen 33. Her blev Aller-huset gjort kontantløs.

...

Sigtede oplyste på forespørgsel, at det var ham, der ringede til X14 og fortalte, at der skulle laves om på betalingsmåden – det kunne ikke længere være "sort".

Sigtede oplyste videre, at det nu var således, at X14 fik udbetalt kr. 30.000,- pr. kvartal.

Sigtede var dog ikke sikker på beløbet.

Dette beløb blev udbetalt over kontoen for Tiptelefonen.

...

Sigtede oplyste, at han i perioden flere gange havde haft dårlig samvittighed over, at de arbejdede med oplysninger, som var skaffet – på ikke helt lovlig vis.

Sigtede oplyste videre, at han til X15 havde forespurgt, om dette – med kilden – ikke var meget risikabelt.

med ^{X15} gav indtryk af, at sigtede blot skulle fortsætte samarbejdet
^{X14}

Sigtede oplyste, at han på et tidspunkt fik oplyst, at ^{X14} arbejdede på NETS/IBM – og derigennem kunne skaffe oplysninger om kendte og royale.

...

Det var sigtedes opgave at sortere SMS'erne – og kun sende det videre, der var vigtigt. Det var så chefens opgave at beslutte, om det var noget man skulle gå videre med.

...

Den første dag hev sigtede og ^{X12} ^{X2} til side, hvor de gjorde ham opmærksom på, at de (SE & HØR) havde en kilde, som skaffede oplysninger om kendte og royale – ved hjælp af kreditkortoplysninger.

Sigtede kunne ikke erindre, hvad ^{X2} havde sagt til dette, men dybest set mente han, at dette skulle fortsætte – han sagde i hvert fald ikke fra.

..."

Af afhøringsrapport af 22. maj 2014 vedrørende afhøring af ^{X15}
 fremgår blandt andet:

"Sigtede oplyste vedr. den i sagen nævnte kilde, at han blev præsenteret for kilden i foråret 2008.

Sigtede oplyste, at han ikke umiddelbart kunne erindre, hvem der havde præsenteret kilden for ham, men det kunne meget vel være ^{X6}

Sigtede kunne ikke erindre, hvad ^{X6} nøjagtig havde sagt, men noget i retning af, at ^{X6} kendte en, som kunne noget, som SE & Hør kunne bruge, og var ansat på IBM.

Sigtede havde fået oplyst, at det var en mand, der havde adgang til nogle oplysninger om, hvor de kendte befandt sig – sigtede kan ikke erindre, om han på daværende tidspunkt havde fået oplyst, at kilden – ved hjælp af kreditkortoplysninger – kunne finde frem til de kendte.

...

Sigtede oplyste nærmere, at han ikke kunne erindre, at han skulle have nævnt kr. 5.000,- ved mødet, men det var helt klart ham, der havde lukket sagen i forbindelse med de kr. 10.000,- som blev aftalt, idet det kunne ^{X6} ikke gøre.

...

Sigtede oplyste, at han ikke havde fundet anledning til at underrette ledelsen om kilden, idet han ikke var klar over, at kilden indhentede oplysningerne på ulovlig vis.

...

Sigtede oplyste – som tidligere, at han havde i dag en vag fornemmelse af, at han dengang havde hørt, at kilden var ansat ved IBM. Sigtede vidste godt, at kilden arbejdede med noget IT.

På forespørgsel om, hvordan han vidste dette oplyste sigtede, at han mente, at kilden selv havde fortalt, at han arbejdede med IT.

Sigtede oplyste, at han måske fik at vide, at kilden havde adgang til oplysninger om, hvor de kendte befandt sig, men om det var fordi kilden havde adgang til de kendtes kreditkortoplysninger eller på anden måde fik adgang til oplysningerne ved sigtede ikke.

Sigtede oplyste, at de oplysninger, der kom ind på Tip-telefonen – kom fra alle slags mennesker. De havde ligeledes nogle faste kilder – bl.a. hos hoffet – politiet – sygeplejersker – Tårnet i lufthavnen. Sigtede mente ikke, at der var den store forskel på de personer, der gav oplysninger til SE & HØR – herunder oplyste sigtede, at sygeplejersken – politibetjenten – hoffet og tårnet i lufthavnen heller ikke måtte give oplysninger om de kendte.

Sigtede oplyste videre, at han ikke var gået ned i detaljer om, hvad der kunne være lovligt eller ikke lovligt.

...

Sigtede oplyste på konkret forespørgsel, at han aldrig havde tænkt over, at brugen af kilden – kunne være en overtrædelse af straffeloven – og at han ikke kendte til nogen ting, der kunne give anledning til, at han skulle tro, at kilden havde gjort noget ulovligt.

...

Sigtede forklarede, at de derved havde en kilde, der kunne levere en vare – som SE & HØR betalte en "slik" for. Netop fordi kilden var parat til at "gå" for kr. 10.000,- pr. mdr. – havde sigtede en ekstra grund til at antage, at der ikke var tale om noget ulovligt.

...

Sigtede oplyste på forespørgsel, at han ikke vidste, hvorledes kilden var blevet betalt efterfølgende, men han ville ikke afvise, at kilden var kommet med nogle bilag/regninger, hvorefter han fik udbetalt penge – kontant – af SE & HØR.

Sigtede oplyste her, at dette var der ikke noget underligt i, idet der var mange "tippere", der ikke ønskede at blive afsløret som den, der havde givet oplysninger om enten det ene eller det andet.

Foranstående betalingsmåde skulle ses som en måde at holde "tipperne" anonyme på.

Det kunne dog også være sådan, at "tippere" opgav deres navn og adresse mm, hvorefter de fik sat penge ind på deres konto.

Sigtede forklarede videre, at det så var op til "tipperen" selv at angive beløbet til skat.

Sigtede forklarede videre, at såfremt der var kommet et bilag fra Kilden –

X14

– var det ham, der havde underskrevet disse bilag.

Sigtede oplyste videre, at det typisk var sådan, at bilagene blev hæftet på et blåt "udgiftsbilag", som sigtede underskrev, hvorefter journalisten kunne gå til "kassen" og få pengene udbetalt.

...

Sigtede oplyste på forespørgsel, at han ikke havde nævnt noget om kilden til

X10

, idet han ikke mente, at der var noget at orientere om i forhold til

kilden – idet han fortsat ikke mente, at der var forskel på kilden fra IBM – set i forhold til andre kilder.

Sigtede oplyste videre, at han ikke var gået længere op i ledelsen – for at underrette dem om kilden – da han standsede på SE & HØR.

..."

Af brev af 27. maj 2014 fra Nets til Københavns Vestegns Politi fremgår:

"Vi skal herved anmode Københavns Vestegns Politi ... om at undersøge, om der skulle være foretaget strafbare forhold, hvorved *X14* har overtrådt straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2 og § 299a, jf. markedsføringslovens § 19, ved som ansat i IBM fra 2008 uberettiget at have skaffet sig adgang til Nets' EDB-systemer og herefter udleveret forretningshemmeligheder til ansatte på ugebladet SE&HØR."

På retsmøde den 3. juni 2014 blev det oplyst, at Se og Hør ikke er en selvstændig juridisk person i forbindelse med den foreliggende sag. Se og Hør er en selvstændig redaktion under Aller. Desuden blev det oplyst, at kosterne beslaglagt i forbindelse med ransagning hos Aller den 14. maj 2014 er låst inde i et lokale hos Aller, og kun politiet har nøgle til dette lokale. Endelig oplystes det, at de 11 personer, som der i forbindelse med ransagningen hos Aller beslaglagdes arbejdsredskaber hos, er omfattet af en intern advokatundersøgelse hos Aller vedrørende deres rolle i kontakten med kilden *X14*. De er alle suspenderet fra deres arbejde, og de beslaglagte arbejdsredskaber var inddraget af Aller.

I notits af 4. juni 2014 "Vedr.: Eftersyn af beslaglagte effekter der pt. beror i fa. Aller Media." udarbejdet af anklagemyndigheden er en beskrivelse af den fremgangsmåde, som anklagemyndigheden subsidiært ønsker, at det tillades, at første gennemsyn af de beslaglagte koster gennemgås i henhold til med de tilføjelser, som er sket hertil under retsmøde den 10. juni 2014. Af notitsen fremgår:

"Ved afhentning af effekterne vil de af særlige udvalgte efterforskere fra Kbh. Vestegns Politi blive transporteret direkte til NC3, hvor der vil blive foretaget en fuldstændig spejling af effekterne.

I NC3 vil en særlig udvalgt medarbejder foretage en fuldstændig spejling af computerne. Herefter vil der blive taget en kopi af aktive filer og kopien vil blive overleveret til Kbh. Vestegns Politi, der så vil søge i kopien. (af udvalgte medarbejdere, se senere)

Selve spejlingen vil blive opbevaret i aflåst brandskab i NC3 og fra spejlingen kan der så foretages søgning i slettede filer af Kbh. Vestegns politi (udvalgte medarbejdere, se senere), hvis det bliver nødvendigt. Spejlingerne bliver opbevaret i NC3 således, at der ikke kan ændres i det faktiske indhold i computerne.

Det gøres på denne måde fordi, medarbejderen på NC3 i videst muligt omfang **IKKE** skal have det store kendskab til computerens indhold. NC3 skal kun tage en kopi af aktive filer og lave den aktiv til søgning hos Kbh. Vestegns politi (af udvalgte medarbejdere, se senere), hermed minimeres antal af medarbejdere, der kommer i kontakt med indholdet af computeren.

Det samme gør sig gældende for de andre beslaglagte effekter, Ipad m.v.

Vedr. de beslaglagte telefoner vil der i NC3 blive foretaget en fuldstændig spejling og udleveret til Kbh. Vestegns politi, **UDEN** medarbejderen ser indholdet af telefonen.

Mens effekterne opbevares hos NC3 vil de blive opbevaret i et aflåst kosterskab, således at kun medarbejderen har adgang til effekterne. Under spejlingen kan det forekomme, at en spejling skal forløbe i flere timer uden for arbejdstid og det vil så foregå i et aflåst lokale.

Efter spejling vil original effekterne blive udleveret til fa Aller Media.

Spejlingen og kopien vil herefter blive opbevaret på Albertslund Politigård, Organiseret kriminalitet i et aflåst brandskab i et aflåst kontor.

Nøglen til dette kontor har medarbejdere i Org. kriminalitet, men til brandskabet har kun 2 medarbejdere nøglen, projektleder **X32** og sagsleder **X31**

En første gennemgang af kopien og spejlingen vil foregå på politigården i Albertslund og medarbejdere fra fa. Aller Media kan deltage i den forbindelse med henblik på at vurdere om der skal gøres indsigelse mod konkrete filer, hvorefter disse enten vil blive undtaget eller forelagt for Glostrup ret.

Arbejdet med kopien og spejlingen vil blive foretaget af 4 udvalgte efterforskere, **X33** , **X34** , **X35** og **X36** , der har arbejdet med sagen siden opstarten.

Ved rengøring af kontoret vil der kun ske rengøring, når der ikke arbejdes på sagen og med overvågning af en medarbejder.

Når der arbejdes med spejlingen og der er behov for, at forlade kontoret, kortvarigt/længerevarigt vil kontoret blive aflåst.

DER ER INGEN UDENFORSTÅENDE DER VIL FÅ ADGANG TIL MATERIALET.

SØGEORD

Nedenfor nævnte ord/tlf. nr./mailadresser/forkortelser vil blive brugt i søgning i det beslaglagte materiale.

..."

Der er i notitsen herefter anført en lang række søgeord mv.

Anklagemyndigheden har på retsmøde den 10. juni 2014 i tilknytning til ovennævnte notits oplyst, at den omtalte medarbejder fra NC3 vil være fra Rigspolitiet, som NC3 henhører under, og medarbejderen vil blive en navngiven person, der ikke har noget med den konkrete sag at gøre. Medarbejderen vil blive instrueret i, at han i videst muligt omfang skal undlade at se oplysninger i de beslaglagte koster, og i det omfang, det af tekniske årsager måtte ske, da har han tavshedspligt med hensyn til oplysningerne, således at de ikke må videregives til nogen, herunder efterforskerne i sagen eller andre myndigheder.

Anklagemyndigheden oplyste på retsmøde den 10. juni 2014 yderligere bl.a., at man frafaldt tidligere indsigelser om, at Aller ikke kunne protestere mod dele af de foretagne beslaglæggelser omfattet af den her foreliggende sag, herunder vedrørende **X12** og **X13** A/S.

På retsmødet den 10. juni 2014 blev det desuden oplyst, at der var enighed om, at kosterne skal behandles efter en ensartet fremgangsmåde uanset de enkelte kosteres karakter, således at det lægges til grund, at der kan være beskyttede kildeoplysninger i alle de beslaglagte koster.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet vidneforklaring af **X20**, **X21** og **X8**.

X20 har forklaret bl.a., at han den blev chefredaktør på Se og Hør. Han kom fra en stilling hos **X1-Blad** og har også arbejdet i år hos **X2-Blad**.

De beslaglagte koster må antages at omfatte rigtig mange oplysninger om kilder. Alene i tiponorarsystemet har Se og Hør honoreret i hver fald 4.000 personer. Disse personer har henvendt sig til Se og Hør i forventning om at kunne være anonyme. Udbetalingerne til disse personer er registreret i bogholderiet omfattende B-skattchonorarer.

Kilder er altafgørende for de enkelte journalister, og derfor er kildebeskyttelsen af tilsvarende betydning. En journalist, som bryder kildebeskyttelsen, vil være nærmest færdig som journalist.

Foreholdt bilag A, artikel i Se og Hør vedrørende **X22's** bryllupsrejse med fotos herfra, og artikel i Se og Hør om **X23** og **X16's** ferie i Tyrkiet med fotos herfra, forklarede han, at det er typiske Se og Hør artikler. Bladet består i høj grad af artikler som disse om de kendte. For at

kunne skrive artikler som disse, er det nødvendigt med oplysninger om, hvor de kendte befinder sig. Derfor har Se og Hør bedt læserne om at være deres øjne, og Se og Hør får henvendelser fra turister og andre, som har set nogen kendte diverse steder.

Foreholdt bilag B, side fra Se og Hør Blad, hvoraf fremgår bl.a.: "SCOR KASSEN, Ring eller sms på vores varme tip-telefon ... Honoraret er op til 10.000 kr. ... ja, i nogle tilfælde er vi parate til at betale endnu mere.", forklarede han, at denne fremgangsmåde med at skaffe oplysninger fra læserne om de kendte ikke er anderledes, end det var i hans år på X2-blad.

Tip-ordningen er suspenderet for tiden, "da den giver for meget støj". De mener ikke, at ordningen er ulovlig, og de forventer, at den kommer op at køre igen. Se og Hør kan ikke produceres uden hjælp i form af tip fra læserne.

X21 har forklaret bl.a., at han i blev ansat som juridisk chef hos Aller. Jobbet indeholder mange forskellige opgaver, herunder vedrørende personaleforhold, markedsføring og ophavsret. Han er ikke som sådan involveret i redaktionelt arbejde.

Aller er en virksomhed i Aller-koncernen og fungerer som udgiverselskab i Danmark. Selskabets primære aktiviteter er udgivelse af bl.a. 7 ugeblade og 14 magasiner. Internt er organisationen således, at hvert blad har en ansvarshavende redaktør. Hver redaktør og blad er også interne økonomiske enheder og har fuld redaktionel frihed i forhold til selskabets direktion og bestyrelse.

Når der er straffesager, er det den enkelte ansvarshavende chefredaktør, som bliver tiltalt. Aller er ikke ligeglad med sådanne sager, da de har økonomisk betydning.

I henhold til Allers it-politik tilhører indholdet af de elektroniske arbejdsredskaber, som Aller Media A/S stiller til rådighed for medarbejderne, Aller Media A/S. Eneste undtagelse er indhold, som tydeligt er markeret som privat.

Tilsyneladende har X12 uretmæssigt medtaget materiale tilhørende Aller, da hans ansættelse hos Aller ophørte. Til sikring af, at medarbejdere ved ophør i virksomheden afleverer arbejdsredskaber tilhørende Aller, plejer det at være nok, at Aller i forbindelse med medarbejders ophør på arbejdspladsen kræver arbejdsredskaberne tilbageleveret, og ophørende medarbejdere plejer at få pålæg herom. Det ville være usædvanligt, hvis X12 skulle have fået lov til at beholde sin telefon. Derimod kan man godt få lov til at beholde sit telefonnummer. Det kan have været sådan, at telefonen blev vurderet som værende uden værdi, men det er en fejl, hvis han har fået lov at tage telefonens indhold med sig.

Typisk tager den enkelte journalist sine kilder med sig, når vedkommendes ansættelse hos Aller ophører.

Aller har selv iværksat en advokatundersøgelse i den foreliggende sag, og man har i den forbindelse givet advokaten og revisionselskabet, der forestår undersøgelsen, tilladelse til at se kildeoplysninger. Baggrunden herfor er, at de er undergivet en fortrolighedsklausul, og advokaten har tilkendegivet, at hans kendskab til oplysninger fra undersøgelsen er omfattet af retsplejelovens § 170. Ellers giver man ikke udenforstående adgang til kildeoplysninger.

I forbindelse med den interne advokatundersøgelse hos Aller er der fire personer fra PwC og to advokater, som har adgang til indholdet af de koster, som er beslaglagt hos Aller. Undersøgelsen bliver foretaget på udstyr, som Aller ejer.

Kontoret, hvor de hos Aller beslaglagte koster befinder sig, vil kunne indrettes til gennemgang af alle de af denne sag omfattede koster, og Aller vil kunne stille udstyr til rådighed for gennemgang heraf.

Spejlingen af Allers harddisk indeholder redaktionelt bogholderi vedrørende alle redaktionerne under Aller og således ikke bare Se og Hør.

X 8 har forklaret bl.a., at han er journalist på Se og Hør og har været det i over år. Hans primære arbejdsområde er kendtes boligkøb og salg. Hans beslaglagte mailbokse og arbejdsredskaber indeholder en mængde oplysninger om kilder, herunder mails fra kilder og dokumenter sendt fra kilder. Ud fra dette vil man nemt kunne identificere kilderne. Både for ham og kollegaer vil det være en katastrofe, hvis der åbnes op for, at der kan gives politiet adgang til disse kilder. Hvis kilders navne risikerer at havne hos politiet i forbindelse med en historie, som de ingen andel har i, da vil det være ødelæggende for muligheden for at få kilder.

Hvis man søger på hans navn i de beslaglagte koster, vil der komme oplysninger om kilder frem, herunder hans mailkorrespondance med kilder.

Procedure

Anklagemyndigheden har til støtte for den principale påstand gjort gældende, at retsplejelovens § 172 ikke finder anvendelse i en situation som den foreliggende, hvor det er mediet, der selv er mistænkt. Dette kan udledes af forarbejderne til § 172, og det støttes af, at det i den foreliggende situation er Allers primære sigte at beskytte sig selv og ikke kilderne. Man må i denne sammenhæng have for øje, at der efter det fremkomne, herunder X 15's forklaring og mailkorrespondancen gengivet i forbindelse med koster 11 beslaglagt hos X 12, med rette er mistanke

om, at Se og Hør har tilskyndet offentlig ansatte til at bryde deres tavshedspligt.

Subsidiært gøres det gældende, at efter en proportionalitetsafvejning i henhold til § 172, stk. 5 og 6 må der gives anklagemyndigheden adgang til at ransage de beslaglagte koster. At det er ubetænkeligt at give politiet adgang til at ransage støttes bl.a. af, at Aller selv har givet udenforstående adgang til kildeoplysningerne i forbindelse med den interne advokatundersøgelse. Når man foretager afvejningen af Allers behov for at kunne beskytte sine kilder over for hensynet til efterforskningen i sagen, jf. § 172, stk. 5, må det indgå i vurderingen, at Se og Hørs virke er underholdning uden egentlig samfundsmæssig interesse.

EMRK art. 10 indeholder også en proportionalitetsafvejning, og en sådan fører til, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at der gives politiet adgang til at foretage ransagning af de beslaglagte koster.

Til støtte for den subsidiære påstand gøres det gældende, at det ved den i notitsen beskrevne fremgangsmåde med de tilføjelser, som er sket hertil i forbindelse med retsmøde den 10. juni 2014, sikres, at politiet ikke ved gennemsynet kommer i besiddelse af beskyttede kildeoplysninger.

Aller har til støtte for den principale påstand gjort gældende, at mistanken om medvirken til overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23, ikke er rimeligt begrundet. Der er ikke holdepunkter i **X15's** forklaring for, at der skulle være videregivet fortrolige oplysninger, og der er ikke noget nærmere om, hvilke oplysninger der er tale om. Der er heller ikke oplysninger om, at det skulle være sket mod betaling. Eventuelle forhold ville også være forældede henset til, at **X15** stoppede på Se og Hør i

Straffelovens § 299, stk. 2, vedrører efter sin ordlyd "varetagelse af en andens formueanliggender", og det er der ikke tale om i den foreliggende sag, og derfor er Aller heller ikke rimeligt begrundet mistænkt herfor.

Der er heller ikke rimelig grund til at mistænke Aller for overtrædelse af straffelovens § 299a, henset til, at det er en bestemmelse om industrispionage, og Se og Hør har på ingen måde været interesseret i erhvervshemmeligheder eller fået sådanne.

Se og Hør har på ingen måde bistået **X14** med indhentelse af de fortrolige oplysninger, som han har videregivet til Se og Hør. Der er intet, som tyder på, at Se og Hør havde specifik viden om, hvordan han fik oplysningerne. Se og Hør har derfor ikke overtrådt straffelovens § 263, stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 23, og efter sine egne oplysninger havde **X14** fri adgang til oplysningerne, og således har han heller ikke selv overtrådt denne bestemmelse.

Hertil kommer, at i det presseretlige ansvarssystem er det normalt redaktøren og ikke udgiveren, der er den strafansvarlige. I den foreliggende sag har politiet, dels ved at rette sigtelserne mod Aller, dels ved sit valg af lovbestemmelser, som påstås overtrådt, sat sig udover hensynene i det presseretlige ansvarssystem og dermed skabt en juridisk meget vanskelig situation i forhold til kildebeskyttelsesreglerne. Sagen burde løses inden for det presseretlige ansvarssystem.

Aller er således ikke med rimelig grund mistænkt for nogen af de af anklagemyndigheden til støtte for indgrebene anførte lovovertrædelser, og derfor kan beslaglæggelserne ikke godkendes.

Hvis beslaglæggelserne godkendes gøres det gældende, at retsplejelovens § 172 finder anvendelse, ligesom der er kildebeskyttelse efter EMRK art. 10. Aller har ikke begået kriminalitet, som ikke har været knyttet til medieprofessionen, og dermed er kildebeskyttelseshensynet fuldt til stede. Det er kilderne selv, der eksempelvis er ansvarlige for brud på tavshedspligten, og dermed er det også kilderne, som er den beskyttede personkreds.

Med hensyn til spørgsmålet om ransagning af kosterne skal der foretages en proportionalitetsafvejning i henhold til retsplejelovens § 172, stk. 5 og 6. Grundlæggende er den egentlige sag vedrørende oplysningerne fra *X14* opklaret, og der er bl.a. skrevet en bog, som beskriver det hele. Allerede derfor kan denne sigtelse ikke føre til en tilsidesættelse af hensynet til kildebeskyttelsen efter § 172. I forhold til de andre kilder fører proportionalitetsafvejningen efter såvel de nævnte bestemmelser som EMRK art. 10 til, at den samfundsmæssige betydning af kildebeskyttelsen må veje væsentligt tungere end hensynet til efterforskningen, som derfor må vige i forhold til hensynet til de tusinder af kilder, som fremgår af de beslaglagte koster.

Til støtte for den subsidiære påstand gøres det gældende, at det er helt grundlæggende, at folk skal kunne komme ind fra gaden og give oplysninger til medierne og være sikret anonymitet i forhold til statsmagten, herunder politiet. Det er i lyset heraf, at Aller kræver, at et første gennemsyn af de beslaglagte koster foretages af retten, jf. retsplejelovens § 807, stk. 3. Alternativt kan Aller gennemgå de beslaglagte koster under rettens opsyn. Mere subsidiært skal retten udmelde en uafhængig person til at forestå gennemgangen og mest subsidiært skal det tillades Aller at overvåge processen.

Det gøres vedrørende eventuel gennemsyn af de beslaglagte koster gældende, at søgeordene omtalt i anklagemyndighedens notits af 4. juni 2014 skal begrænses, da de vil opfatte stort set alt.

Rettens begrundelse og afgørelse

Anklagemyndigheden har oplyst, at man ikke vil gøre gældende, at Aller ik-

ke kan protestere mod beslaglæggelserne omfattet af den her foreliggende sag foretaget hos andre end Aller. Det lægges herefter efter omstændighederne til grund, at Aller er berettiget til at protestere mod alle beslaglæggelserne omfattet af den foreliggende sag, ligesom Aller kan protestere mod ransagning også af de koster, som ikke er beslaglagt hos Aller.

På grundlag af politiets afhøringer af **X12**, **X6** og **X14**, som til dels støttes af politiets afhøringer af **X17** og **X15**, lægger retten til grund, at Aller med rimelig grund er mistænkt for at have tilskyndet **X14** til mod betaling uberettiget at skaffe kreditkortoplysninger vedrørende en række kendte personer fra IBM/Nets edb-systemer, og at det er sket under særligt skærpende omstændigheder samt systematisk og organiseret.

Desuden lægger retten efter politiets afhøring af **X15** til grund, at Aller med rimelig grund er mistænkt for at have tilskyndet offentligt ansatte personer, herunder bl.a. hos politiet, hospitalsvæsnet og hoffet mod betaling til uberettiget at videregive oplysninger, der har været nødvendige at hemmeligholde for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, og som således har været fortrolige, jf. straffelovens § 152, stk. 3.

Aller er således med rette mistænkt for overtrædelse af i hvert fald straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 23 og § 263, stk. 3, jf. stk. 2, jf. § 23.

Der er ikke i øvrigt gjort indsigelse mod de foretagne beslaglæggelser, som herefter godkendes.

Efter formålet med retsplejelovens § 172, som blandt andet er at beskytte anonyme kilder, finder retten, at retsplejelovens regler om beskyttelse af materiale omfattet af bestemmelsen skal iagttages i den foreliggende sag, uanset at Aller er sigtet.

Anklagemyndigheden og Aller har oplyst, at der er enighed om, at kosterne skal behandles efter en ensartet fremgangsmåde uanset de enkelte koster karakter, således at det lægges til grund, at der kan være beskyttede kildeoplysninger i alle de beslaglagte koster. Retten kan tiltræde dette.

Henset hertil, og idet politiet ønsker at ransage de beslaglagte koster bl.a. med henblik på at efterforske ikke nærmere identificerede offentlig ansattes eventuelle ikke nærmere beskrevne overtrædelser af straffelovens § 152, stk. 2, jf. stk. 1, kan Aller efter retsplejelovens § 807, stk. 3, kræve, at det første gennemsyn af de beslaglagte koster skal foretages af retten.

Imidlertid finder retten, at fremgangsmåden beskrevet i notits af 4. juni 2014 "Vedr.: Eftersyn af beslaglagte effekter der pt. beror i fa. Aller Media." med de tilføjelser, som er sket hertil under retsmøde den 10. juni 2014, varetager de hensyn, der ligger bag retsplejelovens § 807, stk. 3, med undtagelse af, at

gennemsynet yderligere skal tilrettelægges således, at politiet ikke i forbindelse hermed tilegner sig beskyttede kildeoplysninger fra filnavne. Der er ved denne vurdering lagt vægt på, at det ved den beskrevne fremgangsmåde, herunder om at "En første gennemgang af kopien og spejlingen vil foregå på politigården i Albertslund og medarbejdere fra fa. Aller Media kan deltage i den forbindelse med henblik på at vurdere, om der skal gøres indsigelse mod konkrete filer, hvorefter disse enten vil blive undtaget eller forelagt for Glostrup ret.", sikres, at politiet ikke i forbindelse med gennemsynet kommer i besiddelse af beskyttede kildeoplysninger. Det bemærkes desuden, at det er i overensstemmelse med retsplejelovens § 807, stk. 3, sidste pkt., at de beslaglagte koster kan transporteres til politiets lokaler.

Retten kan derfor efter omstændighederne tillade, at første gennemsyn af de beslaglagte koster sker som beskrevet i notits af 4. juni 2014 "Vedr.: Eftersyn af beslaglagte effekter der pt. beror i fa. Aller Media." med de tilføjelser, som er sket hertil under retsmøde den 10. juni 2014, dog skal gennemsynet yderligere tilrettelægges således, at politiet ikke i forbindelse hermed tilegner sig beskyttede kildeoplysninger fra filnavne.

Thi kendes for ret:

De fortagne beslaglæggelser hos Aller Media A/S, X12
X13 A/S, X6, X10 og X2
 godkendes.

Det tillades, at første gennemsyn af de beslaglagte koster sker som beskrevet i notits af 4. juni 2014 "Vedr.: Eftersyn af beslaglagte effekter der pt. beror i fa. Aller Media." med de tilføjelser, som er sket hertil under retsmøde den 10. juni 2014, dog skal gennemsynet yderligere tilrettelægges således, at politiet ikke i forbindelse hermed tilegner sig beskyttede kildeoplysninger fra filnavne.

Harald Micklander

dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten i Glostrup, den 17. juni 2014

Camilla Boye

retsassistent